

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

3. De pactis pignorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

3. *ibi Glos h. r.* Teneaturque hoc casu hæres in solidum, ob dolum aut culpam defuncti, qui oppignoraverit & alienaverit res quas scivisse Ecclesiam: quo modo & hæredes tutorum in solidum teneatur, l. 1. §. 2. *C. de hæredibus in solido vel curat.* Possunt tamen res Ecclesiam obligari titulo generalis hypothecæ, pro observatione alicujus contractus, Panor in d. c. 1. & colligitur ex c. Nulli sup. *De rebus Ecclesiam non alienandis.*

4. Jus quoque patronatus licet cum universitate bonorum vendi possit, dummodo ratione ejus non exigatur majus pretium, tamen oppignorari non potest; quia non est res, per quam debitum pecuniarium possit compensari. Ideoque si castrum, cui est annexum tale jus, oppignoretur, manet jus patronatus penes priorem patronum.

5. Tertio, oppignorari nequunt res pupillares, res minorum, litigiosæ, fundus dotalis, instrumenta rustica & ad cultum agri spectantia. Item, secundum aliquos, servitutes prædiorum tam urbanorum quam rusticorum, inter quas tamen alii discrimen constituunt. Insuper res fideicommissio subjectæ, præmium futuræ victoriæ, feudum sine voluntate directi domini: licet fructus feudi pignori esse posse receptum sit, *Speculat. De pignori §. 1.* Res item alienæ, nisi ex voluntate domini. Si tamen debitor, qui rem alienam oppignoraverit, postea fiat ejus dominus, pignus conualecet.

§. III.

De Pactis pignorum.

1. Pactum antichresios improbatum jure Pontificio.
2. Dominus directus ex feudo oppignorato vel fructus percipit.
3. Pactum item legis commissoria in pignore utrumque jus improbat.
4. Quod si tamen juratum fuerit, servandum est juramentum.

1. Recipit contractus hic pactioes, conditionem ac diem, l. Si convenis, D. De pignorat. ad. dummodo legibus vel Canonibus non adferentur. Quod addo, quia licet pactum de lucrandis per creditorem fructibus, ex

re pignorata perceptis (quos creditor, quando pignus datur in securitatem tantum debiti, imputare in sortem tenetur, id est deducere de principali debito: nisi fortè ratione lucri cessantis vel damni emergentis vel ex alia causa eos retinere permittatur, c. 1. §. 2. inf. *De usuris*) quod antichresin vocant, legibus civilibus approbatus, id tamen improbant Canones: adeo ut, si fructus percepti adæquant sortem, teneatur creditor, nulla alia expectata solutione, pignus restituere, c. Cum contra 6. hoc tit. Imo & pactio de lucrandis fructibus ex pignore ultra sortem, sub specie ac pallio venditionis, tamquam usuraria improbata est, c. Illos 4. h. e.

Dixi, quando pignus datum est in securitatem tantum debiti, quia si datum sit, ut etiam creditor eo fruatur interim, loco rei debitor, non tenetur imputare fructus in sortem, c. Salubriter 16. inf. *De usuris*: ubi gener non tenetur fructus pignoris, à locero recepti, pro dote promissa perceptos, in sortem imputare, quia non fuit ea mens loceri, ut ratione horum fructuum minueretur dos, sed ut gener illis fruere ad sustinenda opera matrimonii, donec illi dos repræsentaretur. Alioqui si constaret dedisse pignus tantum in securitatem dotis, nulla subellet ratio fructus illos retinendi, nisi ratione lucri cessantis, Vide Covarruviam 3. *Var resol. c. 3.*

2. Sunt & alii casus quibus creditor fructus ex pignore perceptos in sortem imputare non tenetur, sed eos retinere potest, sorte manente integra, nempe quando feudum directo domino à Vassallo est oppignoratum, & quando emphyteuta oppignoraverit directo domino rem emphyteuticam; c. 1. sup. *De feudis*, c. Constitutum 8. inf. *De usuris*. Ratio est, quia contractus feudalis & emphyteuticus inter alias tacitas conditiones, cum quibus semper censentur celebrari, nisi contrarium exprimatur, habent & hæc, ut, si feudum vel fundus emphyteuticus oppignoretur directo domino, possit ipse percipere fructus, sorte non minuta, idque ne res apud directum dominium existens fructificet alteri, quod non videtur rationi consonum.

Non debet tamen hoc casu, quo, inquam, vult percipere fructus directus dominus, exigere obsequium vel pensionem solitam,

nec percipere fructus, quos res producit, quia parte ea melior est effecta per industriam emphyteutæ. Insuper non debent feudum vel emphyteus esse comparata magna pecunia summa, vel magnis obsequiis antecedentibus, sed bona ex parte concessa gratis. Videatur Navar. in *Manuali* cap. 17. n. 217. Covar. d. *locorum* 4. post Innoc. in c. 1. de feudis, & Molin. ad consuet. Paris. Tit. 1. §. 1. *Glos* 9. n. 11. q. 3.

3. Præteraliquid in emptione-venditione pactum legis commissoriae, id est, ut, nisi intra certum diem pretium solvatur, res fiat inempta, approbetur, Tit. D. De lege commissoria: tamen in pignore tam a legibus, quam Canonibus, tanquam usurarium, improbatum, l. ult. Cod. De pact. pignoris. Significante 7 hoc tit. veluti si data mutuo pecunia, ejusque nomine pignore constituto, conveniatur, ut, nisi intra certum diem pecunia solvatur, pignus sit creditoris. Ratio est, quia cum pignus plerumque plaris sit, quam debitum, pro quo est obligatum, creditor per tale pactum verè pacificatur sibi aliquid ultra sortem dari: quod est usurarium.

4. Quod si tamen juraverit debitor, se, nisi intra certum diem pecunia debita solvatur, pignus non reperiturum, istud juramentum si in esse non obscure judicat Pont. in d. significante, in verbis, juramenti debitum adimplevit, Ratio est, quia Jure Pontificio omne juramentum servandum est, quod absque præjudicio tertii & dispendio salutis æternæ servari potest. Sic enim servandum est juramentum de solvendis usuris, c. Debitores sup. de jurejur. quia eas solvere non est peccatum, sed accipere.

5. Non obstat, quod pactum legis commissoriae in pignore sit nullum, utpote contra legem & Canonem: ac proinde & juramentum nullius roboris, tanquam illius accessorium, videatur, arg. l. Cum principalis D. De reg. juris quia præterquam quod illa lex non habeat locum, ubi diversa est ratio accessorii & principalis, uti hoc casu, ubi dictum pactum est prohibitum in odium creditoris, aliquid ultra sortem exigentis: juramentum vero spectat ad reverentiam divini numinis, ideoque servandum, cum non tendat in præjudicium tertii aut salutis æternæ: dicendum est, juramentum hic non tam esse accessorium, quam principale,

quia primaria obligatio per illud acquiritur Deo, secundaria parti, Covar. ad c. Quamvis De pactis in 6. §. 3. n. 3.

§. LV.

De Actionibus pignoratitiis, & quo modo pignus dissolvatur.

1. Actio pignoratitia vel directa est, competens debitori.
2. Vel contraria, qua datur creditori adversus debitorem.
3. Hypothecaria actio qua fit.
4. In quo differat à pignoratitia.
5. Quando cumulari hæ actiones possint.
6. Quo modo dissolvatur pignus.

Constituto pignore, duplex ex eo oritur actio: una, quæ propriè vocatur Pignoratitia: altera Hypothecaria. Pignoratitia vel est Directa vel Contraria.

1. Directa datur debitori, per soluto debito, adversus creditorem, ut rem sibi pignoratam restituat, una cum fructibus, & damnum dolo culpave datum resarciat. Cum enim pignus utriusque gratia contrahitur, & ut creditoribus magis in tuto sit debitum, & ut debitoribus magis pecunia credatur, idco dolus, lata, & levis culpa præstatum à creditore, non etiam levissima: sicut nec vis major aut casus fortuitus, arg. l. Si carus D. De actionibus empti. Nisi hoc casu culpa creditoris perisse rem debitor probet. *Glos. in l. Si creditor Cod. pignorat. act.* Et hæc non datur debitori, nisi prius pignus sit traditum creditori, quia oritur ex intervenitu rei, *Instit. Quib. modis re contrah. obligatio*: vel saltem fingatur traditum, ut in locatore, cui finguntur tradita bona conductoris, quæ habet sibi obligata pro pensione, etiam si verè tradita non sunt, Negulant. *De pignoris p. 7. membro 1. n. 2.* Quæ autem veniant in actionem pignoratitiam: tradit idem auctor *memb. 3. ejusdem partis.*

2. Contraria datur creditori, adversus debitorem, ad id, quod sibi pignoris nomine abest: ut si forte sumptus in rem pignoratam fecerit, aut res aliena sibi oppignorata fuerit. Et hæc datur, etiam si pignus ei traditum non fuerit, *Negulantius d. loco num. 3.* Varjos vero casus quibus